

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Ladislava (Anna) Bartáková, FDC

Narodená: 05 . 01. 1913 Sedmerovec, okr. Ilava
Vstup: 08. 12. 1934 Trnava
Obliečka: 28. 08. 1935 Spišská Sobota - Poprad
Prvé sľuby: 28. 08. 1937 Spišská Sobota
Večné sľuby: 1944
Zomrela: 11. 03. 1988 Rúbaň

Sestra Mária Ladislava, krstným menom Anna sa narodila zo zbožnej rodiny v Sedmerovci, okres Ilava. Rodičia boli Štefan a Berta r. Kučová . Mala brata Tomáša a sestru Katarínu. Základnú školu vychodila v rodisku. Keď mala 10 rokov zomrela jej matka. Anka plakala a vravela, čo si teraz počne bez mamičky. Matka jej dala odpoveď: „Neboj sa, ukázala na obraz Matky Božej. Ona bude odteraz tvojou Matkou. Utekaj sa k nej o pomoc!“ Deti sa ujala stará mama. Stále mala na mysli, že keď súrodenci vyrastú, pôjde do kláštora. Tak sa i stalo. Za desať rokov po matkinej smrti prišla do Mariánskeho ústavu v Trnave k Dcéram Božskej Lásky. Bolo to 8. decembra roku 1934 na veľký sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Matka Božia, pod ktorej ochranu bola zverená, si ju povolala na tento sviatok, aby sa zasvätila Bohu. Ostala jej verná až do smrti.

Noviciát si vykonala v Spišskej Sobote – Poprad a po jeho prvom roku bola pridelená do Mariánskeho ústavu v provinciálnom dome v Trnave za kuchárku. V roku 1944, počas druhej svetovej vojny na žiadosť vdp. provinciála verbistov Vojtecha Božanského, ktorý požiadal Matku provinciálnu Alexandrínu, aby uvoľnila sestry kuchárky pre ich kuchyňu, lebo boli vo veľkej núdzi. Matka provinciálna vyšla im v ústrety a preložila tam štyri sestry. Medzi nimi bola sestra Ladislava, ktorá bola vedúcou v kuchyni a predstavenou sestrám. Verbisti mali veľký misijný dom na Kalvárii v Nitre. Verbisti mali veľký počet dorastu, svojich bohoslovcov, profesorov - kňazov, rehoľníkov s celkovým počtom 300 osôb. Provinciálna predstavená musela sestry 15. septembra 1949 odvolať. Povereníctvo kultúry nepovolilo pokračovať sestrám v tejto činnosti. Pripravovala sa likvidácia rehoľí v celom Československu.

V roku 1950, 29. augusta boli štátom zrušené všetky ženské kláštory a sestry našej Kongregácie boli sústredené v Ivanke pri Nitre do kláštora k misijným sestrám, okrem sestier v Spišskej Sobote, ktorých kláštor sa stal tiež sústredovacím kláštorom zrušený bol až v r.1952.

12.10.1951 rozhodlo štát vyviezť sestry na ťažké práce v textilných továrňach – Poříčí u Trutnova. Po čase sestry z továrne zadelili do ústavov sociálnej starostlivosti pre deti a mládež, alebo do domovov dôchodcov. Sestra Ladislava pracovala v Starkove a vo Vrchlábí

v domove dôchodcov ako vedúca kuchárka 14 rokov. V roku 1975 štátna správa dala výpoveď sestrám a dosadila tam civilné pracovné sily.

Sestra Ladislava bola preložená od 1.1.1976 na Slovensko do Bratislavy k našim sestrám a pracovala 2 roky na Národnom výbore ako opatrovatelka a 2 roky v ústave pre dôchodcov, Jozefská 6.

V roku 1980 veľprepošť Emanuel Schubert požiadal Matku provinciálnu Vojtechu o sestry na faru v Kremnici. Naše sestry dobre poznal, lebo sestry mu v minulosti viedli faru v Prievidzi. Matka provinciálna tam preložila 1.4.1980 tri sestry, sestra Ladislava bola vedúcou v kuchyni i predstavenou. Medzitým ťažko ochorela na cukrovku a rakovinu. Liečila sa v nemocniciach, ale choroba rýchlo pokračovala. Keď sa lekári vyslovili o jej beznádejnom stave a mala veľké bolesti, Matka provinciálna preložila sestru Ladislavu vo februári r.1988 do Charitného domova v Rúbani, potrebovala stále ošetrovanie a po mesiaci pobytu dokončila svoju pozemskú púť.

Bola to veľmi obetavá a milá sestra, ktorá svoje povinnosti vykonávala až do smrti veľmi svedomito. Predstavenou bola v Nitre, vo Vrchlabí a v Kremnici. Počas choroby fyzicky veľmi trpela, v tichosti odovzdaná do vôle Božej. Toto utrpenie určite prinesie dobro pre jej dušu, pre Kongregáciu a celú sv. Cirkev, za ktorú sa obetovala.

Na všetkých miestach, kde účinkovala, boli s jej prácou veľmi spokojní. Kongregáciu tak veľmi milovala, že svoj život túžila skončiť na pracovisku, aby nikomu nebola na ťarchu. Predstavení, konštitúcie boli jej svätým odkazom Matky zakladateľky – Matky Františky, ktorú sa usilovala nasledovať v láske a dôvere.

Odpočíva na cintoríne v Rúbani medzi svojimi spolusestrami, ktorým tak rada a veľkodušne slúžila ako výborná kuchárka.

Motto: „Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, bude žiť“ /Jn11,25/

Buď s Bohom a nech je Ježiš Tvojou bohatou odmenou! Prihovor sa za nás!!!

R. I. P

Napísala: Sr. M. Augustína Štanclová FDC